

СЕНКИ

На тъмна нощ часът. Аз гледам откросени
 две тъмни сенки: там, зад бялата завеса,
 де лампата гори, в поле от светлина,
 две сенки на нощта... Сами една пред друга,
 сами една за друга в жажда и притома,
 там - сянката на мъж и сянка на жена.

Мъчително глава се към глава навежда -
 те няма да се чуят: искат и не могат.

Те шепнат може би - от що се те боят?
 Напрегнато ръце се към ръце протягат
 И пак се не докосват! Искат и не могат...
 И пак, един пред друг, един за друг стоят.

Те шепнат може би, но може би и викат,
 но може би крещат; - те няма да се чуят,
 две сенки на нощта, през толкоз светлина...

Те няма да се чуят, ни ще се досегнат,
 сами една за друга в жажда и притома,
 те - сянката на мъж и сянка на жена!